Evropski parlament
2014-2019

Dokument zasedanja

B8-0331/2017 }
B8-0333/2017 }
B8-0338/2017 }
B8-0341/2017 }
B8-0342/2017 } RC1

17.5.2017

SKUPNI PREDLOG RESOLUCIJE

v skladu s členom 123(2) in 123(4) Poslovnika,

ki nadomesti predloge resolucij naslednjih skupin:
S&D (B8-0331/2017)
ECR (B8-0333/2017)
ALDE (B8-0338/2017)
Verts/ALE (B8-0341/2017)
PPE (B8-0342/2017)

o strategiji EU za Sirijo
(2017/2654(RSP))

Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Sandra Kalniete, David McAllister, Michael Gahler, Eduard Kukan, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Tokia Saïfi
v imenu skupine PPE
Victor Boştinaru, Elena Valenciano, Knut Fleckenstein, Neena Gill
v imenu skupine S&D
Charles Tannock, Raffaele Fitto, Jana Žitňanská, Ruža Tomašić, Geoffrey Van Orden, Branislav Škripek
v imenu skupine ECR
Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Martina Dlabajová, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk (Ilhan Kyuchyuk), Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Jasenko Selimovic, Hannu Takkula,

Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström
v imenu skupine ALDE
Barbara Lochbihler
v imenu skupine Verts/ALE

Resolucija Evropskega parlamenta o strategiji EU za Sirijo
(2017/2654(RSP))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Siriji,

– ob upoštevanju skupnega sporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2017 z naslovom „Elementi strategije EU za Sirijo“[1] in zaključkov Sveta o Siriji z dne 3. aprila 2017, ki skupaj tvorijo novo strategijo EU za Sirijo,

– ob upoštevanju izjave sopredsedujočih z dne 5. aprila 2017 o konferenci z naslovom „Podpiranje prihodnosti Sirije in širše regije“,

– ob upoštevanju izjav podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 30. decembra 2016 o napovedi prenehanja sovražnosti v Siriji in z dne 23. marca 2017 o Siriji ter njene izjave v imenu EU z dne 9. decembra 2016 o razmerah v Alepu,

– ob upoštevanju izjav podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 6. aprila 2017 o domnevnem napadu s kemičnim orožjem v Idlibu v Siriji ter z dne 7. aprila 2017 o napadu ZDA v Siriji,

– ob upoštevanju sklepov Sveta o omejevalnih ukrepih EU za odgovorne za nasilno zatiranje prebivalstva v Siriji, vključno s sklepi z dne 14. novembra 2016 in 20. marca 2017,

– ob upoštevanju poročil neodvisne mednarodne preiskovalne komisije za Sirijo, ki jo je ustanovil Svet OZN za človekove pravice, in resolucij Sveta OZN za človekove pravice o Sirski arabski republiki,

– ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta OZN o ISIL/Daišu in Fronti Al Nusra ter njegovih ustreznih resolucij o konfliktu v Sirski arabski republiki, zlasti resolucij 2218 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015), 2268 (2016), 2328 (2016), 2332 (2016) in 2336 (2016),

– ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 (2000) z dne 31. oktobra 2000 o ženskah, miru in varnosti,

– ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov št. A/71/L.48 z dne 19. decembra 2016, ki vzpostavlja mednarodni, nepristranski in neodvisni mehanizem za pomoč pri preiskovanju in pregonu oseb, odgovornih za najhujša kazniva dejanja po mednarodnem pravu, ki so bila storjena v Sirski arabski republiki od marca 2011,

– ob upoštevanju ženevskega sporočila iz leta 2012,

– ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov in vseh konvencij Združenih

[1] JOIN(2017)11.

narodov, ki jih je podpisala Sirija,

– ob upoštevanju Rimskega statuta in ustanovitvenih dokumentov Meddržavnega sodišča (ICJ),

– ob upoštevanju ad hoc sodišč, vključno z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo, Mednarodnim kazenskim sodiščem za Ruando in Posebnim sodiščem za Libanon,

– ob upoštevanju ženevskih konvencij iz leta 1949 in njihovih dodatnih protokolov,

– ob upoštevanju člena 123(2) in (4) Poslovnika,

A. ker je vojna v Siriji prerasla v eno najhujših humanitarnih kriz v svetu vse od druge svetovne vojne in ima še naprej uničujoče in tragične posledice za tamkajšnje prebivalstvo; ker je bilo med tarčami napadov ogromno civilistov, tudi otrok, ki še vedno trpijo zaradi te surove državljanske vojne, in ker je od začetka konflikta v Siriji leta 2011 življenje izgubilo več kot 400 000 ljudi; ker več kot 13,5 milijona ljudi v Siriji, kar je skoraj tri četrtine prebivalstva, ki je ostalo v državi, obvezno potrebuje nujno pomoč, na primer zdravstveno oskrbo ter hrano, vodo in zatočišče; ker je 6,3 milijona ljudi notranje razseljenih, 4,7 milijona jih biva v težko dostopnih in obleganih območjih, pet milijonov pa kot begunci v sosednjih državah in širši regiji; ker ima kriza v Siriji vse močnejši destabilizacijski učinek na celotno regijo;

B. ker je EU skupaj z državami članicami od izbruha vojne leta 2011 do januarja 2017 v odziv na sirsko krizo tako znotraj Sirije kot v regiji zbrala sredstva v višini več kot 9,4 milijarde EUR ter s tem postala največja donatorka; ker EU znatno podpira tudi sosednje države, v katere so se zatekli sirski begunci;

C. ker kršitve med konfliktom v Siriji vključujejo ciljno usmerjene in vsesplošne napade na civiliste, zunajsodne poboje, mučenje in slabo ravnanje, prisilna izginotja, množične in samovoljne aretacije, kolektivno kaznovanje, napade na zdravstveno osebje ter odrekanje hrane in vode; ker naj bi bil Asadov režim odgovoren za množična obešanja, mučenje in izvensodne poboje v ustanovah za pridržanje; ker je sirska vlada namerno onemogočila oskrbo civilistov z osnovnimi dobrinami in storitvami, vključno z dobavo hrane in vode ter medicinsko pomočjo; ker napadi in stradanje civilistov z obleganjem naseljenih območij kot vojna taktika pomenijo jasno kršitev mednarodnega humanitarnega prava; ker so ta hudodelstva doslej ostala nekaznovana;

D. ker so Islamska država/Daiš in druge džihadistične skupine zagrešile kruta grozodejstva, med drugim surove usmrtitve in neprimerljivo spolno nasilje, ugrabitve, mučenje, prisilne spreobrnitve ter sužnost žensk in deklet; ker se za izvajanje terorističnih napadov novačijo in izrabljajo otroci; ker vlada resna zaskrbljenost zaradi razmer, v katerih trenutno živijo prebivalci pod nadzorom Islamske države/Daiša, in obstaja možnost, da bi jih v kampanji za osvoboditev uporabili kot živi ščit; ker lahko ta dejanja pomenijo vojna hudodelstva, hudodelstvo zoper človečnost in genocid;

E. ker se premirje, sprejeto 30. decembra 2016, ne spoštuje, saj se iz celotne države poroča

o številnih kršitvah, prav tako pa prihaja do resnih incidentov, kot sta bila napad s kemičnim orožjem v Kan Šejkunu, ki naj bi ga izvedel režim, in bombni napad na avtobuse, ki so odvažali evakuirance iz obleganih mest Foah in Kefraja v območja, ki so pod nadzorom vlade; ker je bilo ubitih več deset ljudi, tudi otrok, še več pa ranjenih;

F. ker je bilo v več preiskavah ugotovljeno, da so Asadove sile uporabile kemične snovi, da bi poškodovale in ubile civiliste, kar je v nasprotju z dogovorom iz leta 2013, da jih bodo odstranile; ker se je zadnji primer uporabe orožja za množično uničenje zoper civiliste zgodil 4. aprila 2017 v kraju Kan Šejkun v provinci Idlib, v njem pa je bilo ubitih vsaj 70 civilistov, med njimi veliko otrok, na stotine pa jih je bilo ranjenih; ker je Rusija 12. aprila 2017 vložila veto na resolucijo varnostnega sveta OZN, s katero bi obsodili domnevno uporabo prepovedanega kemičnega orožja v Siriji in pozvali sirsko vlado, naj sodeluje pri preiskavi primera; ker so ZDA obvestile Evropsko unijo, da so na podlagi ocene, da je sirski režim uporabil kemično orožje, napadle letalsko oporišče Al Šajrat v provinci Homs v Siriji z namenom preprečevanja in odvračanja od širjenja in uporabe kemičnega orožja;

G. ker je EU marca 2017 na seznam oseb, za katere veljajo sankcije, dodala štiri visoke sirske vojaške uradnike zaradi njihove vloge pri uporabi kemičnega orožja proti civilnemu prebivalstvu, kar je v skladu s politiko EU za boj proti širjenju in uporabi kemičnega orožja;

H. ker je predsednik Komisije Jean-Claude Juncker v svojem govoru o stanju Unije septembra 2016 omenil potrebo po strategiji EU za Sirijo; ker je Parlament oktobra pozval podpredsednico/visoko predstavnico Federico Mogherini, naj zagotovi, da bo nova strategija za Sirijo omogočala iskanje politične rešitve v Siriji, vključno z nadzornimi in izvrševalnimi ukrepi za doslednejše spoštovanje dogovorov in zavez, sprejetih v mednarodni podporni skupini za Sirijo (ISSG);

I. ker je cilj strategije EU za Sirijo opredeliti, kako lahko EU v obstoječem okviru, dogovorjenem v OZN, prevzame vidnejšo in prepoznavnejšo vlogo pri prispevanju k trajni politični rešitvi v Siriji ter podpre obnovo po doseženem dogovoru, ko se bo začela verodostojna tranzicija; ker je v tej strategiji opredeljenih šest ključnih področij, ki jim je treba nameniti pozornost, in sicer: končanje vojne z dejansko politično tranzicijo; spodbujanje dejanske in vključujoče tranzicije; obravnavanje humanitarnih potreb najbolj ranljivih Sircev; spodbujanje demokracije in človekovih pravic; spodbujanje prevzemanja odgovornosti za vojna hudodelstva in podpiranje odpornosti prebivalcev Sirije in njene družbe;

J. ker je 5. aprila 2017 EU sopredsedovala konferenci v podporo prihodnosti Sirije in regije, na kateri so sodelovali predstavniki več kot 70 držav in mednarodnih organizacij, pa tudi predstavniki mednarodne in sirske civilne družbe; ker je bil za obravnavo sirske krize na konferenci v Bruslju izbran holističen pristop, kot odziv na humanitarne razmere pa je bila odobrena dodatna finančna pomoč, ki bo v obdobju 2018–2020 znašala 3,47 milijarde EUR, pri čemer bi EU kot največja donatorka prispevala 1,3 milijarde EUR; ker so nekatere mednarodne finančne institucije in donatorji napovedali posojila v višini približno 27,9 milijard EUR; ker se stroški za obnovo Sirije ocenjujejo na približno 200 milijard USD;

K. ker EU priznava in podpira prizadevanja Turčije, Libanona in Jordanije, tj. sosednjih držav Sirije, ki gostijo največ beguncev;

L. ker je bil 4. maja 2017 v Astani v Kazahstanu sklenjen sporazum med Rusijo, Iranom in Turčijo o ustanovitvi štirih območij za umiritev razmer; ker naj bi vse tri države podpisnice jamčile za šestmesečno premirje z možnostjo podaljšanja, vključno z oboroženimi silami za izvajanje nadzora na terenu; ker sporazum poziva k ustavitvi vseh preletov Asadovega režima preko teh območij in neoviranemu humanitarnemu dostopu do območij pod nadzorom upornikov; ker se bo v Ženevi ta teden nadaljeval nov krog pogajanj pod vodstvom OZN, nov krog pogajanj pod vodstvom Rusije pa naj bi po načrtih potekal sredi julija v Kazahstanu;

M. ker je EU že večkrat ponovila, da rešitev konflikta v Siriji ne sme biti vojaška in da se lahko nesprejemljivo trpljenje sirskega ljudstva konča le z vključujočo tranzicijo, ki jo bo vodila Sirija; ker bi se morala prizadevanja za spravo začeti čim prej, pri čemer bi jih morala EU podpreti, da bi zagotovila dolgoročno stabilnost, čeprav je jasno, da se lahko obnova začne šele po političnem dogovoru; ker so v zvezi s tem ključni tako iskanje resnice, spodbujanje odgovornosti in tranzicijska pravičnost kot amnestija;

1. pozdravlja strategijo EU za Sirijo, vključno s strateškimi cilji EU za Sirijo in podcilji EU za Sirijo, ter rezultat konference v Bruslju, na kateri so bile dane večletne zaveze; poziva vse udeležence in mednarodne donatorje, naj v celoti izpolnijo svoje zaveze in tudi v prihodnje zagotavljajo podporo;

2. ponovno najostreje obsoja grozodejstva in vsesplošne kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, ki jih izvajajo vsi udeleženci v konfliktu, zlasti pa sile Asadovega režima ob podpori zaveznic Rusije in Irana, pa tudi nedržavne oborožene skupine, predvsem Islamska država/Daiš in Fronta Fatah Al Šam; poudarja stališče, da morajo tisti, ki so odgovorni za kršitve mednarodnega humanitarnega prava in mednarodnega prava o človekovih pravicah, odgovarjati za svoja dejanja; poziva vse države, naj pri boju proti nekaznovanosti uporabijo načelo splošne sodne pristojnosti, in pozdravlja ukrepe številnih držav članic EU v zvezi s tem, vključno z nedavno odločitvijo španskega nacionalnega sodišča, da bo obravnavalo kazensko ovadbo zoper devet pripadnikov sirske obveščevalne službe zaradi mučenja in drugih kršitev človekovih pravic; ponovno poziva EU in njene države članice, naj – do uspešne predaje zadeve Mednarodnemu kazenskemu sodišču – ob tesnem usklajevanju s podobno mislečimi državami preučijo možnost ustanovitve sodišča za vojna hudodelstva, zagrešena v Siriji; poudarja, da je treba pred sodišče privesti tudi storilce kaznivih dejanj zoper verske, etnične in druge skupine; ostaja prepričan, da dejanske rešitve konflikta in trajnega miru v Siriji ne bo, če ne bodo vse strani odgovarjale za storjena hudodelstva;

3. najostreje obsoja grozovit letalski napad s kemičnim orožjem na kraj Kan Šejkun v provinci Idlib 4. aprila 2017, v katerem je bilo ubitih najmanj 70 civilistov, tudi otroci in humanitarni delavci, od katerih so mnogi kazali znake zastrupitve s plinom; ugotavlja, da so glede na predhodno oceno, ki jo je v okviru misije za ugotavljanje dejstev izvedla Organizacija za prepoved kemičnega orožja, trditve o uporabi kemičnega orožja verodostojne; poudarja, da mora Sirija izpolnjevati priporočila, ki jih

je v okviru misije za ugotavljanje dejstev podala Organizacija za prepoved kemičnega orožja, pa tudi priporočila skupnega preiskovalnega mehanizma Organizacije za prepoved kemičnega orožja in OZN, ter omogočiti takojšen in neomejen dostop do vseh lokacij in priznati pravico do njihovega pregleda; poudarja, da bodo tisti, ki so odgovorni za te napade, odgovarjali pred sodiščem; obžaluje, da je Rusija v varnostnem svetu že večkrat vložila veto, prav tako v primeru resolucije varnostnega sveta OZN, ki obsoja zadnji napad s kemičnim orožjem in poziva k mednarodni preiskavi;

4. pozdravlja vzpostavitev mednarodnega, nepristranskega in neodvisnega mehanizma za pomoč pri preiskovanju in pregonu oseb, odgovornih za najhujša kazniva dejanja po mednarodnem pravu, ki so bila storjena v Sirski arabski republiki od marca 2011; obžaluje dejstvo, da financiranje tega mehanizma še vedno ni povsem zagotovljeno; poziva vse države članice, naj izpolnijo svoje zaveze v zvezi s tem;

5. ostaja predan enotnosti, suverenosti, ozemeljski celovitosti in neodvisnosti Sirije ter podpira odločen pristop k „celotni Siriji“ in demokratično prihodnost za sirsko prebivalstvo; vztraja, da je edini način, s katerim bi dosegli mir v državi, politični proces, ki ga bo vodila Sirija in bo zagotovil svobodne in poštene volitve, ki jih bodo omogočili in spremljali Združeni narodi in bodo temeljile na novi ustavi; ponovno opozarja vse strani, da je mogoče vključujoče premirje po vsej državi in vzajemno sprejemljivo mirno rešitev sirske krize doseči pod okriljem OZN in, kot je navedeno v ženevskem sporočilu iz leta 2012 in resoluciji varnostnega sveta OZN št. 2254 (2015), s podporo posebnega odposlanca generalnega sekretarja za Sirijo Staffana de Misture ter ključnih mednarodnih in regionalnih akterjev;

6. je seznanjen z nedavnim memorandumom o ustanovitvi območij za umiritev razmer v Sirij in podpira namero, da se okrepi premirje, ustavijo preleti letalskih sil režima nad območji za umiritev razmer ter ustvarijo pogoji za humanitarni dostop, zdravstveno pomoč, vračanje razseljenih civilistov na domove in obnovo poškodovane infrastrukture; vendar poudarja pomisleke opozicije, da bi utegnil tak dogovor povzročiti oblikovanje območij vpliva in razdelitev Sirije; poziva vse strani, naj začnejo izvajati sporazume iz Astane, tri garante pa, naj zagotovijo spoštovanje premirja; poudarja, kako pomembno je odpraviti vse nejasnosti glede skupin, ki jih premirje ne zajema, in vse strani, vključno s Turčijo, poziva, naj zagotovijo, da memorandum ne bo pripomogel k lažji izvedbi napadov na sile, ki so zaveznice zmerne opozicije, ali na tiste, ki se borijo na strani mednarodne koalicije proti ISIS/Daišu; poudarja, da je treba zagotoviti mednarodno spremljanje izvajanja, in podpira odločno sodelovanje OZN;

7. poziva Rusko federacijo in Islamsko republiko Iran, naj izkoristita svoj vpliv na sirski režim, da bi sprejel in si dejavno prizadeval za razumen kompromis, s katerim bi se končala državljanska vojna in tlakovala pot za vključujočo in dejansko tranzicijo; poziva EU in njene države članice, naj še naprej podpirajo zmerno opozicijo, pri čemer naj opredelijo in osamijo radikalizirane dejavnike ter spodbujajo spravo; spodbuja člane Visokega pogajalskega odbora, naj še naprej sodelujejo v pogovorih v Ženevi, katerih posrednik je OZN;

8. je trdno prepričan, da mora EU dejavneje sodelovati in z učinkom vzvoda še povečati svojo pomembno finančno pomoč po konfliktu, da bi imela pomembno vlogo pri prizadevanjih za pogajanja v okviru obstoječega okvira, dogovorjenega v OZN, in

zagotovila politično tranzicijo, pri čemer bi razvila prepoznavno politiko, katere cilj bo tesnejše sodelovanje strani in okrepitev prizadevanj na področjih, na katerih ima lahko Unija dodano vrednost; podpira prizadevanja podpredsednice/visoke predstavnice, da bi pomagala ključnim akterjem v regiji ter zagotovila politično tranzicijo, spravo po konfliktu in obnovo; poziva jo, naj začne pripravljati konkreten načrt za sodelovanje EU pri obnovi Sirije, ki bo usmerjen k vključujočim in skupnim prizadevanjem s ključnimi mednarodnimi organizacijami in finančnimi institucijami ter regionalnimi in lokalnimi akterji; vendar poudarja, kako pomembno je, da bo proces obnove po konfliktu v rokah Sircev samih;

9. poudarja osrednji pomen delovanja lokalnih in mednarodnih organizacij civilne družbe ter nevladnih organizacij pri dokumentiranju dokazov o vojnih hudodelstvih, hudodelstvih zoper človečnost in drugih kršitvah, vključno z uničevanjem kulturne dediščine; poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo nadaljnjo in celovito podporo tem akterjem; poziva EU in njene države članice, naj ustrezno financirajo organizacije, ki na podlagi splošno dostopnih podatkov preiskujejo in digitalizirajo dokaze o vojnih hudodelstvih in hudodelstvih zoper človečnost, da se zagotovi, da bodo storilci odgovarjali pred sodiščem;

10. pozdravlja pozornost, namenjeno podpiranju odpornosti sirskega prebivalstva in sirske družbe v strategiji EU za Sirijo; poziva EU in države članice, naj okrepijo prizadevanja za krepitev zmogljivosti prebivalcev in civilne družbe v Siriji, tudi v sodelovanju z akterji, ki spodbujajo človekove pravice, enakost (vključno z enakostjo spolov in pravicami manjšin), demokracijo in opolnomočenje, in sicer povsod v Siriji, kjer je to mogoče, pa tudi za krepitev zmogljivosti sirskih beguncev, ki živijo v izgnanstvu v tamkajšnji regiji ali v Evropi; poudarja, da bi morala biti ta krepitev zmogljivosti Sircem v pomoč pri upravljanju tranzicije (na področjih, kot so reguliranje medijev, decentralizacija, upravljanje občin in priprava ustave), pri tem pa bi bilo treba ustrezno upoštevati potrebe in vlogo žensk;

11. izraža zadovoljstvo, da je bila vloga civilne družbe, med drugim organizacij žensk, prepoznana kot ključni del trajne rešitve; ponovno opozarja, da mora EU v skladu s celovitim pristopom k izvajanju resolucij varnostnega Sveta OZN št. 1325 in 1820 o ženskah, miru in varnosti na ravni EU spodbujati in poenostavljati ustrezno sodelovanje civilne družbe in žensk ali posvetovanje z njimi v mirovnem procesu; vztraja, da mora nova ustava Sirije vsebovati človekove pravice žensk;

12. podpira prizadevanja svetovne koalicije v boju proti Daišu, vendar meni, da bi morala strategija EU preučiti tudi vidike, ki zadevajo boj proti ISIS/Daišu in drugim terorističnim organizacijam s seznama OZN, poudariti in se osredotočiti na politične in družbenoekonomske temeljne vzroke, ki so olajšali širjenje terorizma, ter opredeliti konkretne ukrepe za njihovo preprečevanje; meni tudi, da bi bilo treba poiskati načine, s katerimi bi bilo mogoče prispevati k ohranitvi večetničnega in večverskega značaja sirske družbe;

13. poudarja pomen varstva etničnih in verskih manjšin v Siriji in je trdno prepričan, da bi morali biti vsi politični procesi vključujoči in usmerjeni v obnovo Sirije kot večverske in strpne države;

14. ponovno opozarja, da so ključnega pomena zgodnje oblikovanje ukrepov za krepitev zaupanja, vključno s povsem neoviranim humanitarnim dostopom po celotni Siriji, zagotovitev osnovnih javnih storitev (električne energije, vode, zdravstvenega varstva), konec vseh obleganj mest ter izpustitev zapornikov in talcev; pozdravlja sporazum med sirsko vlado in uporniškimi skupinami, ki omogoča evakuacijo štirih obleganih mest; poziva vse strani, naj podprejo in olajšajo sprejetje celovitega sporazuma o ukrepih za krepitev zaupanja;

15. z obžalovanjem ugotavlja, da je uničujoči državljanski konflikt državo vrnil več desetletij v preteklost, kar zadeva družbeni in gospodarski razvoj, ter več milijonov ljudi prisilil v brezposelnost in revščino, ki s sabo prinašata razpad zdravstvenih in izobraževalnih storitev ter obsežno razselitev Sircev in beg možganov; zato izpostavlja, da je pomembno povečati nehumanitarno pomoč, ki je namenjena krepitvi odpornosti ljudi v Siriji in ponovnemu zagonu gospodarstva; prav tako poziva države članice EU, naj pokažejo večjo predanost delitvi odgovornosti, pri tem pa s programi preselitev in humanitarnega sprejema beguncem, ki bežijo iz sirskih vojnih območij, omogočijo, da poiščejo zaščito zunaj neposrednega sosedstva; meni pa, da bi bilo treba čim prej po koncu konflikta zagotoviti spodbude za usposobljene sirske begunce, da bi se vrnili in prispevali k prizadevanjem za obnovo;

16. pozdravlja nove partnerske prednostne naloge, o katerih se je EU dogovorila z Jordanijo in Libanonom, ter poenostavitev pravil o poreklu blaga za izvoz iz Jordanije; obžaluje, da veliko beguncev v Jordaniji, Libanonu in Turčiji še vedno živi v negotovih socialnih in gospodarskih razmerah ter pogosto ne more najti (zakonite) zaposlitve; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj vztraja pri tem, da si morajo jordanski in libanonski organi prizadevati za odpravo preostalih (neformalnih) ovir, podpirati razširjene možnosti samozaposlitve ter uresničiti zaveze glede ustvarjanja novih delovnih mest za ženske in mlade;

17. v celoti podpira cilj pobude, da v Siriji in regiji ne bi bilo izgubljene generacije otrok, ter poziva k dodatnim prizadevanjem za izpolnitev cilja, da bi se vsi otroci begunci in ranljivi otroci v gostiteljskih skupnostih vključili v kakovostno izobraževanje z enakim dostopom za deklice in dečke; poudarja, da je treba priznati pogosto neformalno izobraževanje v begunskih taboriščih in podpreti psihološko rehabilitacijo teh travmatiziranih otrok;

18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic EU, Združenim narodom, članom mednarodne podporne skupine za Sirijo in vsem stranem, udeleženim v konfliktu, ter poskrbi za prevod besedila v arabščino.